

Tapas Григорьевич Шевченко ,
Testamento

tradukita de Ludmila Novikova

Kiam mortos mi, amikoj,
Mian tombon faru
En la stepo larĝe vasta
De Ukrajno kara:
Por ke vidu mi la valojn,
Dnepron kaj montetojn,
Por ke aŭdu, kiel muĝas
La river' impeta.
Kiam sangon malamikan
For de l' ter' Patruja
Portos ĝi al blua maro,
Mi ekstaros tuje.
Lasos ĉion kaj mem Dion
Mi atingos pie,
prenos verve ... Sed sen tio
Mi ne scias Dion!
Tombon faru kaj ekstaru,
Ŝiru ĉenon feran,
Kaj aspergu per tirana
Sango la liberon!
Kaj en nova familio,
Granda, bela, fortia,
Ne forgesu remmemori
Min per bona vorto!

Tapas Григорьевич Шевченко ,
Das Vermächtnis

tradukita de Iwan Franko

Wenn ich sterbe, so bestattet
Mich auf eines Kurhans Zinne,
Mitten in der breiten Steppe
Der geliebten Ukraine, –
Daß ich grenzenlose Felder
Und den Dnipr und seine Schnellen
Sehen kann und hören möge
Das Gebräus der großen Wellen.
Wenn sie von der Ukraine
Schwemmen fort ins Meer und schleppen
Feindesblut und Feindesleichen,
Dann verlass' ich Berg und Steppen,
Schwinge bis zum Gott empor mich
Von dem Sturme hingerissen
Um zu beten, – doch bis dahin
Will von keinem Gott ich wissen.
Ja, begrabt mich und erhebt euch,
Und zersprengt eure Ketten,
Und mit schlimmem Feindesblute
Möge sich die Freiheit röten!
Und am Tag, der euch die Freiheit
Und Verbrüderung wird schenken,
Möget ihr mit einem stillen,
Guten Worte mein gedenken.

Tapas Григорьевич Шевченко ,
Завещание

*Rusigo fare de Твардовский, Александр
Трифонович*

Как умру, похороните
На Украине милой.
Посреди широкой степи
Выройте могилу,
Чтоб лежать мне на кургане.
Над рекой могучей,
Чтобы слышать, как бушует
Старый Днепр под кручей.
И когда с полей Украины
Кровь врагов постылых
Понесет он... вот тогда я
Встану из могилы
- Подымусь я и достигну
Божьего порога, Помолюся...
А покуда Я не знаю бога.
Схороните и вставайте,
Цепи разорвите,
Злою вражескою кровью
Волю окропите.
И меня в семье великой,
В семье вольной, новой,
Не забудьте - помяните
Добрим, тихим словом.

...

...

...

Traduko de la Rusa poemo “Завещание” de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en Esperanton de Ludmila Novikova.

Arg-949-1913 (2014-01-03 13:25:33)

Tiu ĉi esperantigon mi, Manfred Retzlaff, trovis en la revuo “Moskvaj Novaĵoj”, provnumero en Esperanto de Aprilo 1989. Pri la tradukinto vidu la retejon “”. La poemo troviĝas en la reto en <http://ru.wikipedia.org/wiki/ПЧРӘРҮ҆ЦКРӘР, РЧР҆> (CFCБРЧСЖР«СБР҆Р҆П«СТР҆Р҆, РЧР҆).

Traduko de la Rusa poemo “Завещание” de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en la Germanan de IWAN FRANKO (*1856-08-27 – †1916-05-28).

Arg-949-1912 (2013-12-14 13:49:46)

Tiu ĉi poem-germanigo troviĝas en la retejo [http://de.wikisource.org/wiki/Das_Vermächtnis_\(Schevtschenko\)](http://de.wikisource.org/wiki/Das_Vermächtnis_(Schevtschenko)). Pri la tradukinto vidu la retejon http://de.wikisource.org/wiki/Iwan_Franko.

Verkinto de tiu ĉi Rusa poemo estas ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26).

Arg-949-1911 (2014-01-03 13:28:09)

Tiun ĉi poemon mi, Manfred Retzlaff, trovis e.n <http://russkay-literatura.ru/shevchenko-tg/663-zaveshhanie-shevchenko-tg.html>. Pri la poeto vidu la vikipediejon <http://ru.wikipedia.org/wiki/ПіП҆Р҆Р҆҆Р҆, РәР҆Р҆>, http://eo.wikipedia.org/wiki/Taras_E%C5%8D%C5%A1enko. Legu ankaŭ: <http://funeral-spb.narod.ru/necropo/s/molenskoep/tombs/shevchenko/shevchenko.html>.